

آیا خدا به دعا‌های ما پاسخ میدهد؟

آیا خدا به دعا‌های ما پاسخ میدهد؟

چه چیزی لازم است تا خدا به دعا‌های ما پاسخ دهد؟

چگونه باید دعا کرد: دعا‌هایی که پاسخ داده میشوند.

آیا تا به حال با کسی برخورد کرده‌اید که واقعاً به خدا اعتماد داشته باشد؟ آن زمان که من یک ملحد بودم دوستی داشتم که اغلب دعا میکرد. هر هفته دوستم درباره موضوع جدیدی که برایش پیش آمده و حل آن را با اطمینان به خدا سپرده بود با من صحبت میکرد و من به واقع میدیدم که خدا چگونه به دعا‌هایش پاسخ میدهد و آن مشکل را حل میکند. میدانید برای کسی مثل من که منکر خدا بودم چقدر دشوار بود که هفته‌های متوالی شاهد چنین وقایعی باشم؟ پس از اینکه برای مدتی طولانی شاهد چنین اتفاقاتی هستید، دیگر به سختی میتوانید خود را قانع کنید که این وقایع چیزی بیش از یک تصادف نیست.

آیا مایلید بدانید که چرا خداوند به دعا‌های دوستم پاسخ میداد؟ مهمترین دلیلش این بود که دوستم با خدا ارتباط داشت و مشتاق بود تا از خداوند پیروی کند و

حقیقتاً هر آنچه را که خدا به او میگفت گوش میداد، با این تفکر که خداوند اجازه دارد تا او را در زندگی هدایت نماید و از این بابت خیلی هم خوشحال و راضی بود. دعا کردن در مورد امور مختلف زندگی در واقع جزئی از رابطه او با خدا بود. هنگامی که در حضور خدا درباره احتیاجات، نگرانیها و یا هر مقوله دیگری در ارتباط با زندگیش دعا میکرد، احساس راحتی و آسودگی به او دست میداد. از این گذشته بر طبق آنچه در کتاب مقدس خوانده بود کاملاً ایمان داشت که خداوند نیز دقیقاً مایل است تا او اینگونه به او اتکا کند.

دوستم به خوبی این فرموده کتاب مقدس را اجرا میکرد که: «و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هر چه بر حسب اراده او سوال نماییم، ما را میشوند.» (اول یوحنا ۵ : ۱۴) و در آیه دیگری میخوانیم: «از آنرو که چشمان خداوند بر عادلان است و گوشهای او به سوی دعای ایشان.» (اول پطرس ۳ : ۱۲)

بنابراین چرا خدا به دعای همه پاسخ نمیدهد؟

ممکن است دلیلش این باشد که آنها با خدا رابطه ندارند. این اشخاص شاید میدانند که خدا وجود دارد و ممکن است بعضی وقتها حتی او را عبادت نیز میکنند، اما کسانی که هرگز جواب دعاهايشان را از خدا نمیگیرند، در واقع با خدا ارتباط ندارند. از این گذشته این اشخاص هرگز بخشایش کامل گناهانشان را از خدا دریافت نکرده‌اند. میپرسید این چه ارتباطی با گرفتن پاسخ دعا دارد؟ جواب سوائتان را در کتاب مقدس میخوانیم که میفرماید: «هان دست خداوند کوتاه نیست تا نرھاند و گوش او سنگین نی تا نشنود. لیکن خطایای شما در میان شما و خدای شما حایل شده است و گناهان شما روی او را از شما پوشانیده است تا نشنود.» (اشعیا ۵۹ : ۱ - ۲)

این بسیار طبیعی است که ما احساس کنیم از خدوند دور و جدا هستیم. میدانید کسانی که با خدا ارتباط ندارند، وقتی از خدا چیزی درخواست میکنند چه اتفاقی

میافتد؟ این افراد معمولاً دعایشان را اینطور شروع میکنند: «خدایا من واقعاً برای حل این مشکل به کمک تو احتیاج دارم . . .» سپس مکثی کرده و ادامه میدهند: «خدایا خودم میدانم که انسان خوبی نیستم و این حق را ندارم که از تو چیزی بخواهم و . . .» آنها از اینکه نسبت به خدا کوتاهی و قصور کرده‌اند آگاهی دارند، و این را نیز خوب میدانند که خدا هم از این قصور آگاه است. سپس از خود میپرسند: «دارم چه کسی را گول میزنم؟» در واقع آنچه را که آنها نمیدانند این است که چطور بایستی بخشش کامل گناهانشان را به دست آورند. کافی است آنها بدانند که اگر با خدا ارتباط داشته باشند، خداوند دعای آنها را خواهد شنید. این پایه و اساس گرفتن پاسخ برای دعاهایمان از خداوند است.

چگونه باید دعا کرد: اساس دعا

ابتدا باید رابطه خود را با خدا آغاز کنید. تصورش را بکنید که شخصی به نام مایک از رئیس دانشگاه پرینستون بخواهد ضامن او شود تا بتواند برای خرید اتومبیل مورد نظرش وام دریافت کند در حالی که مایک حتی او را نمیشناسد. در حقیقت شانس مایک برای به نتیجه رساندن این کار صفر است (با این تفکر که رئیس دانشگاه پرینستون یک مرد احمق نیست). از طرف دیگر اگر این درخواست از جانب دختر رئیس دانشگاه مطرح شود هیچ مشکلی در بین نخواهد بود. پس میبینیم که روابط تا چه حد مهم است.

اگر کسی فرزند خدا باشد و به او تعلق داشته باشد، خدا نیز او را میشناسد و دعاهايش را ميشنود. عیسی فرمود: «من شبان نیکو هستم و خاصان خود را میشناسم و خاصان من مرا میشناسند.» (یوحنا ۱۰ : ۱۴) و در جایی دیگر میفرماید: «گوسفندان من آواز مرا میشنوند و من آنها را میشناسم و مرا متابعت میکنند. و من به آنها حیات جاودانی میدهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچکس آنها را از دست من نخواهد گرفت.» (یوحنا ۱۰ : ۲۷ - ۲۸)

آیا شما واقعاً خدا را میشناسید و خدا نیز شما را میشناسد؟ آیا با خداوند رابطه دارید تا این ارتباط ضامن آن شود تا او دعاهای شما را بشنود؟ یا اینکه از خدا دور هستید و خداوند تنها حکم یک تفکر و عقیده را در زندگی شما دارد؟ اگر از خداوند دور هستید و یا کاملاً مطمئن نیستید که او را میشناسید، در همین لحظه میتوانید با او ارتباط برقرار کنید. متصل شدن.

آیا خداوند بطور قطع به دعای شما پاسخ خواهد داد؟

مسیح در قبال کسانی که او را میشناسند و به او اتکا میکنند بسیار سخاوتمندانه عمل میکند. عیسی میفرماید: «اگر در من بمانید و کلام من در شما بماند، آنچه خواهید بطلبید که برای شما خواهد شد.» (یوحنا ۱۵ : ۷) در این آیه مفهوم ماندن در او، و ماندن کلامش در ما به این معناست که باید حضور خدا را احساس کنیم، به او تکیه کنیم و هر چه میگوید گوش کنیم. اگر این کارها را انجام دهیم میتوانیم هرچه مایلیم از خدا درخواست کنیم. در کتاب مقدس میخوانیم: «و این است آن دلیری که نزد وی داریم که هر چه برحسب اراده او سوال نماییم، ما را میشوند. و اگر دانیم که هر چه سوال کنیم ما را میشوند، پس میدانیم که آنچه از او درخواست کنیم مییابیم.» (اول یوحنا ۵ : ۱۴ - ۱۵) خداوند بر حسب اراده، حکمت، محبت و قدوسیت خویش به دعاهای ما پاسخ میدهد.

زمانی که ما پیش خود فرض میکنیم که میدانیم اراده خدا چیست، دچار لغزش میشویم، چرا که آن موقع فقط یک بعد قضیه برای ما مفهوم دارد. پیش خود فرض میکنیم که تنها یک جواب قابل قبول برای هر دعا وجود دارد و باز در پندار خود اینگونه فرض میکنیم که پاسخی را که خود مایلیم دریافت کنیم، در واقع همان اراده خداوند است. این همان جایی است که با مشکل روبرو میشویم. زمان و دانش ما محدود است. ما در ارتباط با یک موقعیت خاص اطلاعات محدودی در

اختیار داریم و آنچه که قرار است در آینده بر آن موقعیت خاص تاثیرگذار باشد، برای ما کاملاً مشخص نیست. اما حکمت خداوند نامحدود است، بنابراین خداوند کاملاً آگاه است که یک رویداد بخصوص در طول زندگی و یا در طول تاریخ چه مسیری را طی خواهد کرد و چه پیامدی خواهد داشت. ممکن است خداوند اهدافی در نظر داشته باشد که فوق تصور ما باشد. بنابراین قرار نیست که خداوند آنچه را که ما حکم میکنیم اراده اوست، به آن عمل کند.

چه چیزی لازم است تا دعاهاى ما شنیده شود؟ خداوند در این مورد از ما چه انتظاری دارد؟

درباره این که خداوند چه هدف و مقصودی برای انسان دارد صفحات بیشماری را میتوان نوشت. اگر میخواهید بدانید که خداوند مایل است ما چه نوع رابطهای با او داشته باشیم، و مایل است چه نوع زندگيای به ما بدهد میتوانید شرح کامل آن را در کتاب مقدس مطالعه کنید. در اینجا چند مثال را میخوانیم: «و از این سبب خداوند انتظار میکشد تا بر شما رافت نماید و از این سبب بر میخیزد تا بر شما ترحم فرماید چونکه یهوه خدای انصاف است. خوشا به حال همگانی که منتظر وی باشند.» (اشعیا ۳۰ : ۱۸) فکرش را بکنید، کسی به خاطر شما از جایش بلند شود تا به شما کمک کند و شفقت و دلسوزی خود را به شما نشان دهد. در آیه دیگری میخوانیم: «و اما خدا، طریق او کامل است و کلام خداوند مصفی. او برای همه متوکلان خود سپر است.» (مزمور ۱۸ : ۳۰) در آیه دیگری میخوانیم: «رضامندی خداوند از ترسندگان وی است و از آنانی که به رحمت وی امیدوارند.» (مزمور ۱۴۷ : ۱۱)

عظیمترین جلوه محبت خداوند نسبت به انسان همانطور که عیسی فرمود این است که: «کسی محبت بزرگتر از این ندارد که جان خود را به جهت دوستان خود بدهد.» (یوحنا ۱۵ : ۱۳) و این همان کاری است که مسیح برای ما انجام

داد. پس همانگونه که کتاب مقدس میفرماید: «هر گاه خدا با ما است کیست به ضد ما؟ او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه جمیع ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟ (رومیان ۳۱ - ۳۲)

در مورد دعاهایی که بدون پاسخ مانده‌اند چه؟

این یک واقعیت است که همه بیمار میشوند، میمیرند و در موقعیتهای دشوار گرفتار میشوند. در این گونه موارد چکار باید کرد؟

خداوند میفرماید که نگرانیها و دلواپسیهای خود را به او بسپاریم، حتی اگر آن موقعیتهای پریشانکننده همچنان در جای خود باقی باشند. در کتاب مقدس میخوانیم: «و تمام اندیشههای خود را به وی واگذارید زیرا که او برای شما فکر میکند.» (اول پطرس ۵ : ۷) ممکن است به نظر برسد که کنترل شرایط موجود از دست شما خارج است، اما اینطور نیست. زمانی که احساس میکنید تمام دنیا دارد از هم میپاشد، خدا قادر است شما را استوار و قوی نگاه دارد. این درست همان موقعی است که باید شکرگزار باشید که خدا را میشناسید.

کتاب مقدس میفرماید: «اعتدال شما بر جمیع مردم معروف بشود. خداوند نزدیک است. برای هیچ چیز اندیشه مکنید، بلکه در هر چیز با صلوات و دعا با شکرگزاری مسئولات خود را به خدا عرض کنید. و سلامتی خدا که فوق از تمامی عقل است، دلها و ذهنهای شما را در مسیح عیسی نگاه خواهد داشت.» (فیلیپیان ۴ : ۵ - ۷) خداوند در این مواقع راهلهایی پیش پای شما خواهد گذاشت و یا در بین مشکلات شما اهداف و مقاصدی را پیاده خواهد نمود که فوق تصور شما است. به طور حتم همه مسیحیان میتوانند از مثالهایی اینچنین که در زندگیشان اتفاق افتاده فهرستی طولانی تهیه کنند. حتی اگر در شرایط دشواری که درگیر آن هستیم هیچ بهبودی حاصل نشد، خداوند قادر است تا در این مواقع بحرانی آرامش خود را به ما بدهد. عیسی فرمود: «سلامتی برای شما میگذارم، سلامتی خود را به شما

میدهیم. نه چنانکه جهان میدهد، من به شما میدهم. دل شما مضطرب و هراسان نباشد.» (یوحنا ۱۴ : ۲۷) هنگامی که شرایط سخت و دشوار همچنان ادامه دارد، دقیقاً زمانی است که خداوند از ما میخواهد تا علیرغم شرایط دشوار به او اعتماد کنیم. کتاب مقدس میفرماید: «با قدرت ایمان به جلو بروید و نه با قدرت دید.» اما این یک ایمان کورکورانه نیست، بلکه ایمانی متکی به خداوند است. زمانی که یک اتومبیل از روی پل گلدن گیت عبور میکند، به دلیل بیعیب و نقص بودن پل است که اتومبیل تکیهگاه مطمئنی برای خود دارد و کاملاً محفوظ است. اهمیتی ندارد که راننده هنگام عبور چه احساسی دارد و یا درباره چه چیزی فکر میکند، شاید هم در حین رانندگی مشغول صحبت با سرنشینان دیگر باشد ولی به هر حال آنچه که باعث میشود تا اتومبیل در امنیت کامل و به سلامت از پل عبور کند، بی عیب و نقص بودن پل است که راننده تصمیم گرفته است به آن اعتماد کند.

به همین ترتیب خداوند مایل است تا ما به صفات بینظیر او، کمال، دلسوزی، محبت، حکمت و عدالت او اعتماد کنیم.

خداوند میفرماید: «با محبت ازلی تو را دوست داشتم، از این جهت تو را به رحمت جذب نمودم.» (اشعیا ۳۱ : ۳) و در آیه دیگری میخوانیم: «ای قوم همه وقت بر او توکل کنید و دل‌های خود را به حضور وی بریزید. زیرا خدا ملجای ماست.» (مزمور ۶۲ : ۸)

خلاصه مطلب . . . چگونه باید دعا کرد؟

خداوند به دعای تمامی کسانی که او را در زندگی خود پذیرفته‌اند و مشتاق پیروی از او میباشند، پاسخ میدهد. خداوند از ما میخواهد تا تمامی نگرانیها و دلواپسیهای خود را در دعا به حضور او بیاوریم و اجازه دهیم تا خداوند مطابق اراده خود عمل نماید. زمانی که در حال دست و پنجه نرم کردن با مشکلات هستیم بایستی تمامی دلواپسیها و غمهای خود را به خداوند بسپاریم تا در عوض

آرامش او را دریافت کنیم، آرامشی که در واقع به مبارزه با شرایط دشوارمان
برمیخیزد.

پایه و اساس ایمان ما همانا صفات بینظیر خداوند است. هر چه بیشتر خدا را
بشناسیم، برای اتکا و اعتماد به او مستعدتر میشویم.

نویسنده مقاله: مارلین آدامسون